

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9037 af 19/09/2007 (Gældende)

Sag nr.: 06.2006: feriegodtgørelse, aktiveringsydelse, voksenelevløn

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: 06.2006

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet den 19. september 2007 i sag 06.2006

A, HK v/advokat Mette Østergaard

mod

B v/advokat Bjarke Vejby

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget Mogens Kroman (formand), advokat Tine B. Skyum og advokat Linda Rudolph Greisen (begge DA) og konsulent Gert Svendsen og advokat Jørgen Rønnow Bruun (begge LO). Endvidere har som særlig sagkyndigt medlem deltaget advokat Anne Louise Wulff, Danmarks Rederiforening og jurist Mette Stengade HK/Danmark.

Mellem klageren, elev A, født den 14. marts 1975, og indklagede, B, blev den 31. juli 2003 indgået uddannelsesaftale, hvorefter klageren skulle uddannes som lægesekretær med uddannelsesperiode fra den 15. august 2003 til den 14. august 2005.

Klageren har ved sin organisation, HK/Privat, ved klageskrift modtaget den 13. marts 2006 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet og har under forhandlingen nedlagt følgende endelige påstande:

1. Indklagede tilpligtes til klager at betale kr. 143.939,33 samt ikke forældet skyldig feriegodtgørelse med tillæg af sædvanlig procesrente principalt af de respektive månedlige løndifferencer fra de respektive månedlige forfaldsdatoer, subsidiært af kr. 129.461,72 fra den 2. april 2005, af kr. 14.477,61 fra sagens indbringelse for Tvistighedsnævnet samt af ikke forældet skyldig feriegodtgørelse fra den 13. oktober 2006, alt til betaling sker.

2. Indklagede tilpligtes til Statskassen og Arbejdsmarkedets feriefond at indbetale den forældede del af skyldig feriegodtgørelse tillige med renter fra den 13. oktober 2006 til betaling sker.

Indklagede har under forhandlingen over for klagerens påstand 1 endeligt nedlagt påstand om frifindelse mod betaling af 58.403,33 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker. Over for klagerens påstand 2 har indklagede påstået afvisning.

Sagen har været forhandlet i Tvistighedsnævnet den 29. august 2007.

Parterne, B v/ C, har givet møde for nævnet og afgivet forklaring. Der er desuden afgivet forklaring af V.

Sagens omstændigheder

Sagen drejer sig om, hvorvidt klageren, A, har krav på betaling af voksenelevløn for hele uddannelsesperioden uafhængigt af den omstændighed, at hun i en periode af ansættelsesforholdet frem til 1.maj 2005 ud over sin løn har modtaget aktiveringsydelse. Klageren har tilkendegivet, at såfremt hun får medhold i sit krav, vil hun ikke være berettiget til den aktiveringsydelse, som hun har oppebåret. Det fremgår af klagerens forklaring, at hun ikke hidtil af a-kasserne er blevet afkrævet noget beløb. Indklagede har anerkendt, at klageren har krav på voksenelevløn (og har honoreret klageren med denne fra 1.maj 2005), men således, at indklagede frem til 1.maj 2005 alene er forpligtet til at betale differencen mellem voksenelevlønnen og den løn og aktiveringsydelse, som klageren har modtaget.

Klageren var oprindeligt medlem af Kristelig Fagforenings a-kasse og blev i september 2003 overflyttet til HK's a-kasse.

Det fremgår af uddannelsesaftalens pkt. 8, at der er afkrydset i rubrikken om at lønnen udgør den gældende mindstebetaling for elever. Det er endvidere i rubrikken vedrørende løn, der er højere end den gældende mindstebetaling for elever anført, at lønnen udgør 9.039 kr. månedligt. Som kollektiv overenskomst er anført HK/PLA.

Af et brev af 8. september 2003 fra Kristelig Fagbevægelse til A fremgår bl.a., at A ville modtage aktiveringsydelse i perioden 15. august 2003 til 1. maj 2005. Ydelsen svarer til den sats, som A ellers ville være berettiget til på dagpenge.

Den 2. marts 2005 rettede HK Aalborg henvendelse til indklagede med krav om voksnelevløn til A.

Klageren har forklaret bl.a., at hun ønskede at blive lægesekretær og af Kristelig Fagforening fik oplyst, at hun kunne få økonomisk støtte hertil. Fagforeningen henviste hende til arbejdsformidlingen, og der fik hun at vide, at hun kunne opretholde sine dagpenge under uddannelsen. Hun sendte uopfordrede ansøgninger til mange læger og kom til ansættelsessamtale hos indklagede. Hun husker ikke, om der under ansættelsessamtalen blev talt om aktiveringsydelsen. Uddannelsesaftalen har hun selv udfyldt og afleveret til indklagede. Hun fik hjælp hertil af X, Aalborg Handelsskole, der bl.a. oplyste hende om beløbet 9.039, der fremgår af uddannelsesaftalens pkt. 8. Hun mener, at hun og C i forbindelse med gennemgangen af uddannelsesaftalen talte om aktiveringsydelse. Hun fik ikke indtryk af, at aktiveringsydelsen var afgørende for indklagede. I 2005 blev hun kontaktet af HK, der ikke kunne forstå, at hendes løn ikke var steget. Hun blev vred på HK, for hun mente ikke, at de skulle blande sig i det, men hun fik at vide, at sådan var reglerne. Hun har ikke talt med nogen af a-kasserne om sagen, og det er ikke fra a-kasserne gjort gældende, at hun har afgivet urigtige oplysninger, ligesom der ikke er rejst noget tilbagebetalingskrav fra kasserne. Hun har i 2005 holdt ferie med overenskomstmæssig løn i det omfang, hun havde krav på.

C har forklaret bl.a., at A sendte en uopfordret ansøgning. De havde ikke tidlige haft elever. Der stod noget i brevet om, at det ville være nemt og billigt, og der var måske en antydning af, at der ville medfølge penge. Under ansættelsessamtalen oplyste A om sin løn og at den havde noget at gøre med at fremme hendes muligheder for at få en elevplads på trods af hendes alder. Hun ville ikke have ansat A til den løn, som det senere viste sig, at hun egentlig skulle have. De fik det præsenteret som en færdig pakke, der var behandlet af kompetente myndigheder, så de var ikke i forbindelse med deres egen organisation i forbindelse med indgåelsen af kontrakten. De er ikke blevet kontaktet af a-kasserne vedrørende aktiveringsydelsen.

V, *HK Nordjylland*, har forklaret bl.a., at han henvendte sig til lægerne på baggrund af en henvendelse fra a-kassen, der undrede sig over, at klagerens løn ikke var steget under forløbet. Han opdagede så, at A havde krav på voksnelevløn. A-kassen har oplyst, at betaling af differencebeløbet vil indebære et krav om tilbagebetaling til a-kassen. Hvis A får medhold i sit fulde krav, vil a-kassen så vidt han ved kræve aktiveringsydelsen tilbagebetalt. Der er ikke rejst noget tilbagebetalingskrav over for A.

Klageren har til støtte for sin påstand anført, at klagerens løn efter erhvervsuddannelseslovens § 55, stk. 2, skal være overenskomstmæssig. Det er ikke tilstrækkeligt, at klageren får forskelsbeløbet fra løn og aktiveringsydelse op til den overenskomstmæssige løn. Det er arbejdsgiveren, der må bære risikoen for, at man i forbindelse med indgåelsen af uddannelsesaftalen har begået en fejl. Efter rentelovens § 3 er der krav på forrentning af den enkelte månedslønninger, subsidiært er der krav på renter fra den 2. april 2005, jf. HK's brev af 2. marts 2005.

Efter erhvervsuddannelseslovens § 63 behandler Tvistighedsnævnet alle krav vedrørende elever, og Tvistighedsnævnet kan derfor også tage klagerens påstand 2 under påkendelse. Klageren har en retlig interesse i, at det forældede feriepengekrav indbetales til Feriefonden, jf. ferielovens § 36, jf. § 34 i bekendtgørelse nr. 1285 af 14. december 2004 om ferie.

Indklagede har til støtte for sin påstand anført, at klageren med indklagedes påstand samlet set vil få den rette overenskomstmæssige løn. Hun vil derfor ikke lide noget tab, og har således ikke krav på erstatning, jf. erhvervsuddannelseslovens § 65, stk. 1. Sagen føres af HK reelt på a-kassens vegne, men a-kassen har ikke rejst noget krav over for klageren, og betingelserne for at a-kassen kan kræve tilbagebetaling kan ikke anses for opfyldt.

Klagerens påstand 2 bør afvises. Hvis klageren mener, at der er grundlag for udbetaling af forældede feriepenge efter særlige regler herom, må klageren rette henvendelse til feriefonden. Klageren kan ikke i en sag mod indklagede opnå en afgørelse til fordel for en anden part.

Twistighedsnævnets begrundelse og resultat

Vedrørende påstand 1

4 medlemmer bemærker:

Efter erhvervsuddannelseslovens § 55, stk. 2, skal lønnen mindst udgøre den løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet. Klageren har ubestridt ikke fået korrekt opgjort løn, og har derfor krav på efterbetaling som opgjort af klageren. Der kan ikke herved tages hensyn til den aktiveringsydelse, som klageren har oppebåret sideløbende med lønnen fra indklagede, idet dette spørgsmål alene vedrører klageren og a-kasserne. Vi stemmer derfor for at tage klagerens påstand 1 til følge med renter som principalt påstået, jf. rentelovens § 3, stk. 1.

3 medlemmer bemærker:

Det var efter vores opfattelse en klar forudsætning fra indklagedes side for at indgå uddannelsesaftalen, at klager ville få tilskud til sin løn. Indklagedes forudsætninger for aftalen, var at klageren ikke skulle have mere i løn fra indklagede end hvad der fremgik af uddannelsesaftalen. Risikoen for tillæggets berettigelse kan, i al fald under de i denne sag foreliggende omstændigheder, ikke påhvile indklagede. Således som sagen er oplyst lider klageren ikke noget tab, såfremt indklagedes påstand om at betale manglende løn op til voksnelevlønnen tages til følge. Vi stemmer derfor for at give indklagede medhold.

Der afsiges vedrørende påstand 1 kendelse efter stemmeflertallet.

Vedrørende påstand 2

Det fremgår af ferielovens § 36, stk. 2, at feriegodtgørelse, der ikke er hævet af lønmodtageren inden udløbet af ferieåret, eller løn under ferie eller ferietillæg, der ikke er udbetalt til lønmodtageren inden udløbet af ferieåret, tilfalder statskassen og Arbejdsmarkedets Feriefond. Af bekendtgørelse nr. 285 af 14. december 2004 om ferie, § 34, stk. 3, fremgår, at arbejdsdirektoratet i helt særlige tilfælde kan tillade, at en lønmodtager kan få udbetalt uhævede feriepenge, som er forældet efter lovens § 35. Det fremgår endelig af erhvervsuddannelseslovens § 63, stk. 2, jf. stk. 1, at Twistighedsnævnet behandler tvistigheder mellem elever og praktikvirksomheder. På baggrund af de nævnte bestemmelser findes klagerens påstand 2, hvorefter indklagede tilpligtes at indbetale den forældede del af skyldig feriegodtgørelse til statskassen og Arbejdsmarkedets Feriefond efter en samlet vurdering at falde uden for nævnets kompetence, idet klageren om nødvendigt må henlede statskassens og feriefondens opmærksomhed på spørgsmålet. Twistighedsnævnet afviser derfor klagerens påstand 2.

T h i b e s t e m m e s

Indklagede, B, skal inden 14 dage til klageren, A, betale 143.939,33 kr. samt ikke forældet skyldig feriegodtgørelse med tillæg af sædvanlig procesrente af de respektive månedlige løndifferencer fra de respektive månedlige forfaldsdatoer, samt af ikke forældet skyldig feriegodtgørelse fra den 13. oktober 2006, alt til betaling sker.

Hver part bærer sine egne omkostninger.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene.